

[Torben Lund]

ke er korrekt at overføre dem til håndkøb – i hvert fald ikke med den virkning, at man også fratager pensionister og kronisk syge tilskud. Jeg synes, det burde gøre indtryk.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Jeg vil gerne begynde med at sige, at vi selvfølgelig også stemmer for CD's dagsorden. Men vi er imod princippet om, at aftaler nogle partier imellem skal konfirmeres i salen. Det skulle være ganske overflødig, for man må kunne stole på hinanden. Og så har partierne jo mulighed for at sige fra over for de aftaler, man indgår. Så er det sagt.

Det er da ganske klart, at sindene kommer i oprør, når man begynder at spare på et område, som er så følsomt som medicin – noget, der har med syge at gøre.

Mange ting er sagt her, også ting, der er forkerte. Sandheder er fortiet, og ting er fremhævet, alt efter hvilke holdninger man nu måtte have.

Når det gælder de 800 kr., er sagen jo den, at man i forvejen skulle have betalt halvdelen selv eller, hvis man har andre tilskud, lidt mindre. Sandheden er også den, at dette beløb ikke betyder noget for en meget stor del af befolkningen, som er meget lidt syge – der er nogle, der ikke anvender det beløb på 10, 20, 30 år.

Det, det må dreje sig om, er de mennesker, som virkelig har brug for hjælp, som er syge, og som har store udgifter til medicin. Det er dem, der skal hjælpes. Derfor var vi meget glade for, at kronikergrænsen blev sat ned, og vi ser den gerne sat endnu længere ned. Vi vil også gerne have, at man, når vi har set, hvordan denne ordning fungerer, undersøger, om der er nogen, der er kommet i klemme. Det er jo et led i et forlig om den gældende finanslov, og det vil sige, at problemer og vanskeligheder, der opstår, må tages op til vurdering. Det er Kristeligt Folkepartis helt klare syn i denne sag.

Men jeg synes, man skal være lidt forsigtig med at sige, som man gør, at enkelttilskud er noget, der har været der hele tiden, og at man kan søge om tilskud til et præparat, som lægen ordinerer, fordi han mener, der er brug for det. Honorarer for lægekonsultationer er jo ikke blevet mindre, efter at man har fået det her, da man jo i forvejen skulle til lægen for at få det tilskud.

Det, der så kan diskuteres, er administrationen. Nu skal man også passe lidt på, hvad man siger. Bliver der 50.000 hvert år, eller vil der, fordi dette er noget nyt, komme en overgangstid, hvor man får større pres på? I så fald har man jo lov til at ansætte noget personale for en kort tid, som kan gennemgå den pukkel, der bliver; bagefter kan man gå ind i en normal gænge.

Samme regler må gælde for gigtmicin og anden vigtig medicin, som lægen skønner den enkelte har brug for; det skal kunne fås på samme måde.

Kristeligt Folkeparti vedstår det forlig, vi er gået ind i. Det, vi ikke har haft indflydelse på – det skal siges helt klart – er, hvilke præparater der skulle over i håndkøb. Jeg ved heller ikke, om vi ville have været i stand til at vurdere, om dette eller hint skal eller ikke skal.

Kristeligt Folkeparti sagde fra over for to ting, nemlig over for den såkaldte abortpille og over for mavesårsmedicinen på den måde, det blev fremlagt i starten. Vi mener stadig væk, at det er så alvorlige ting, at de skal følges meget nøje.

Når nu enkelttilskuddet kommer så klart frem, vil det også medføre det, som jeg var meget imod, nemlig at man skulle til at stille sin egen diagnose. Nu må man hen til lægen, hvis man vil have et tilskud, og hvis lægen mener, det drejer sig om mavesår, får man tilskud. Der er ikke tale om røntgenundersøgelser eller lign., men det kan der være, og det håber jeg da også der er, for sæt nu, det var alvorligt og skulle undersøges lidt nærmere. Men hvis lægen ud fra sin erfaring skønner, at det er mavesår, får man tilskuddet, og det tager ikke ret lang tid. Når først ordningen er på plads og man forstår, det også gælder disse ting, vil det altså gå ret hurtigt.

Det, der er vores opgave nu, er at følge det i de kommende måneder og se, om der stadig væk er nogle grupper, der er i klemme, og om der stadig væk er problemer, der skal løses, for man kan jo sagtens finde vanskeligheder og problemer at trække frem, hvis man er imod et forslag.

Men jeg kan ikke lade være med at sidde og tænke på, om der, når hr. Torben Lund måske ad åre en dag står som sundhedsminister og vi andre sidder dernede og der kommer nogle forslag, som vi heller ikke kan lide, så vil komme